

лактъ искорениха и истребиха конечно оныя проклеты ереси изъ Болгарія.

Въ тья времена некой Болгаринь Петръ презываемъ Делеань, кой то беше плѣнень въ Цариградь и слуга у еднога велможа, побѣгна изъ Цариградь, и доидевъ въ Струмица, думаше, защо е сынъ Аароновъ и внукъ Самуиловъ. И така повѣровавше Болгаре те проповѣдаха го царя. А онъ абіе собра войска довольно, и отидевъ прогна сичка та войска Греческа отъ Охридски те страны. Послѣ же, понеже немаше въ почитаніе своя та войска, испъдиха го Болгаре те, а въ мѣсто него поставиха си Тихомира. Но Делеань по време собра войска, и отидевъ на Тихомира улови го, и перво убо ослѣпи го, а послѣ отсѣче му глава та, и воцарисе пакъ, и царува въ Охрида години 30. и зема отъ Грецы те градове многу.

Въ това време Грецы те послаха одного въ Болгарія, за да навѣтува живота Делеановъ. Онъ се именуваше Алушань, и беше родомъ Болгаринь. Той проче Алушань подигна крамола въ Болгарія, и думаше, защо е отъ рода царей Болгарскихъ. И така повѣроваха многу народъ Алушану, и востанаха на Делеана бранію. А Делеань видѣвъ, защо не може да стои на среща му, зема го причастника на царство то си.

По времени же Алушань, востана на Делеана, и ослѣпи го, и така остана онъ самъ на царство то. Но беше покорень Грекомъ и така Грецы те многу пакость правеха Болгаромъ.

Делеань убо и Алушань до 15. години царуваха, обаче само отъ Охрида до Скопія и до Щипъ: а прочая Болгарія до 70. години быде подъ власть Греческа, сирѣчь до 1170-го лѣша Господня, или до 1190-го.